

GREIXES

Roncesvalles, a. 1284: *Espeleta Garay-co-a, Urquie-gua Garaycoa, Goros-garay* etc. (Mítxelena, *Textos ant. Vascos*, 21-8).

GREIXES i derivats

De variants del nom de l'herba créixens (*DECat* II, 1032b34-45).

Font de Greixes, en el terme de Berga (Berguedà) ¹⁰ (Torras, *Berg.*, 51).

Les Greixes, en un doc. de Llanera (Solsonès), a. 1056: *ipsas Crexes* (Arxiu de Solsona).

La Greixa, partida del terme de Montbrió de la Marca (Conca de Barberà), en un doc. de 1074: *Crexa* ¹⁵ (CCandi, *Mi. Hi. Cat.* II).

DERIVATS:

El Greixer, partida del terme d'Odèn (Solsonès) (xxxviii, 155.14).

Griker, en el te. de Prats de Molló (xxiv, 46.4). ²⁰ *Griexar* a. 1280 a Andorra (veg. ape. a l'art. *Gréixer*).

Els Greixots, partida de Sant Julià de Cerdanyola (Berguedà) (xxxviii, 112.22).

Toçal de les Grixoleres, partida de Cercuran (Baixa ²⁵ Ribagorça) (xlvi, 83).

Hònt det Grassilhoà, partida del terme de Viella (PVArGc, 486b55). J. F. C.

Greny(s), V. *Gresa*

GRESA, GRESES...

I altres NLL derivats provinents de CRĚTĚA (TER- ³⁵ RA ~), derivat del ll. CRĚTA 'terra blanca argilosa'; com s'explica i documenta en el *DECat* IV, 34b i ss.

Les Greses de Ca n'Aulina, partida del terme de Sant Martí de Llémèna (Gironès) (xliv, 110).

En posició pre-tònica la -s- provinent de -TĚ- desapareix normalment en fonètica catalana. D'aquí:

A) (1) *El Grièr*, veïnat del municipi de Maçanet de Cabrenys (Alt Empordà). Oït allí *al grié*, Casac. (c. 1920).

(2) *La Griera*, partida de Bellvei del Penedès.

(3) *Campum de Grières*, en doc. de 1118 de Plegamans (Vallès Occidental) (*Cart. St. Cugat* III, 39).

B) GRIONS, llogaret agre. al municipi de Sant Fe- ⁵⁰ liu de Buixalleu (Selva), a l'esquerra de la riera d'Àrbúcies.

PRON. MOD.: *griõns*, oït a Hostalric per Casac. (c. 1920).

MENCIONS ANT. 1185: *Sancti Gabrielis de* ⁵⁵ *Grions* (Kehr, *Papsturk.*, 515); 1244: *Grions* (CCandi, *Mi. Hi. Cat.* II, 428 i 429). J. F. C.

C) *Grioterès*, partida prop del Coll de Terrades (Vi- lanova de Sau - Tavèrnoles, Osona).

D) *El Gret*, mas del terme de Collsuspina (Osona) (Coromines 17-II-1935). Del col·lectiu *Gre(z)et* amb sufix -ĚTUM

⁵ E) *Greny* (de *gre(z)eny*) 'crestell rocós', 'petit penyal enasprat' (*DECat* IV, 636a17-30). *Turó de Grenys* (no d'*Arenys* com solen escriure els mapes i guies), en el terme d'Àrbúcies (Selva), damunt Coll de Té, al NE. de les Agudes del Montseny. Ho he oït 3 cops pron. *də grĕns* a l'amo del mas de Coll de Té i al vell guardià de la carretera forestal que hi puja des d'Àrbúcies (26-XI-1990). El nom *Arenys* seria ben inversemblant, car és un puig enasprat, quasi espatat pels costats O., N. i E., i en fort pendent de bosc pel S., sense res d'arenós allí prop.

GRESOLET

²⁰ *La Mare de Déu de Gresolet*, santuari del municipi de Saldes (Berguedà), a 1300 m. alt., al vessant Nord-oriental del Pedraforca, a la vall del *torrent de Gresolet*, afluent per l'esquerra del riu de Saldes.

La baga de Gresolet és el bosc del vessant S. de la vall.

PRON. MOD.: *grĕzulĕt*, oït per Coromines a Saldes i a Gósol (c. 1930).

DOC. ANT. 1255: *S. Marie de Agreulet* (Serra, *Pinós i Matap.*, 431); 1289: *Agreuleto* (ibid., 392);

³⁰ 1355: *Agrevolet* (ibid., 163); 1531: *Verge Maria de Gresolet*; 1642: *Ntra. Senyora de Grasolet*.

ETIM. *Gresolet*, tal com testimonien les formes antigues, resulta de *Greolet*, derivat col·lectiu en -ĚTUM del nom del *grĕvol* 'ilex aquifolium', abans *agrĕvol* ACRĚPHYLLU (*DECat* IV, 652b56-653a12), per ultracorrecció de la caiguda de -s- en mots com *gre(s)ol*. J. F. C.

Gret, *Grièr*, V. *Gresa* *Griera*, -eres, V. *Gresa* ⁴⁰ *Grija*, *Griřol*, V. *Guifre*

GRIMOLA

⁴⁵ Cim del Montnegre, el més alt dels situats entre Santa Maria i Can Benet Vives,¹ en el terme d'Horsavinyà-Sant Cebrià (Maresme). Oït per JCoromines, des de 1916, *a grimõla*, als pescadors de Sant Pol i a Ca n'Estolt (muntanya de Calella) (1954). «Com una carpa de circ, el Montseny, / blau sobre el cel rogenic i la boirada, / solca el Tordera i amb la vela empeny / els ormeigs del Montnegre i l'arborada: / cordes d'arřitjol, pals de castanyer, / bossells de vesc i estais de romeguera; / proa i masqueta al cim del Montllorer, / popa al Grimola que clou la galera» en un poema de Perejaume Borrell, fill de Sant Pol, *Oli damunt paper*, 1992, p. 25).

PRON. MOD.: (*a*) *grimõla*, oït per Coromines a Ca n'Estolt (19-IV-1954).

⁶⁰ ETIM. Segons ell en l'origen el nom es degué apli-